

Namiesto úvodu

Láska, ktorá chce odpúšťať

Jedni manželia sa dennodenne modlievali ruženec a v rámci neho samozrejme aj modlitbu Otčenáš. A vždy, keď došli k prosbe „odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom“ a mali niečo jeden voči druhému, tak modlitbu prerušili a navzájom poprosili o odpustenie. Rovnako viedli k odpúšťaniu aj svoje deti.

Koľko sporov v rodinách, v krajine i vo svete vzniká a prehľbuje sa aj práve vďaka neodpusteniu... Boh chce, aby sme modlitbu Otčenáš aj žili, lebo inak vo svojich životoch nezakúsime pravú radosť.

Pane Ježišu, prosím ťa, nauč ma poprosiť o odpustenie a odpustiť, zvlášť ak ide o blízkych ľudí.

Pavol Kall

Formácia

Cirkev, zobud' sa!

Evangelií gaudium je adhortácia, ktorá je výsledkom biskupskej synody o ohlasovaní evanjelia uskutočnenej v októbri 2012 v Ríme. Je to apoštolské povzbudenie pápeža Františka. Je to jeho prorocké napomenutie. Je návodom, ako obnoviť Cirkev, aby bola nástrojom evangelizácie sveta.

Nie je to spis plný pokoja a pohody. Je to list pápeža písaný s emóciami, zo srdca. Čítame tu oheň, ktorým chce pápež zapáliť Cirkev. Svätý Otec hovorí: Nebojme sa hovoriť srdcom a pocitmi, vtedy nás bude počuť svet.

Dokument chce túžobne vyzvať veriacich k duchovnému prebudeniu. Je to ad-

hortácia aj pre kňazov, aj pre laikov. Je to projekt Cirkvi, ktorá sa nesústreďuje na seba, ale vychádza s evanjeliovým nadšením do sveta. František zdôrazňuje: Nepotrebujeme úradovanie. Budme v neustálom misijnom stave. Preto musíme rezignovať z výhodného pastierskeho postoja „to sa vždy tak robilo“. Misijnosť – to je kľúč k obnove Cirkvi.

Františkova revolúcia...

Pápež nechce nové pochopenie misie Cirkvi. Nechce zmenu dogiem. Nechce liberálne vysvetľovanie príkázaní. ...

Pre pápeža novosť Cirkvi znamená návrat k prameňom. Číže k evanjeliu a ku Kristovi. To znamená činiť nových učeníkov. Zdieľať sa so svojou vierou. Vyzývať k obráteniu. Hlásať Božie kráľovstvo. A to nie je žiadna novota.

Misie – to nie je iba brániť našu katolícku zem. Ježiš Kristus hovorí: „Chodte do celého sveta.“ Motivácia misie nie je získať niečo pre Cirkev. Motivácia misie je spása duše. Získať človeka pre Krista. Preto máme hádzať záchrannú sieť a loviť ľudí pre Ježiša Krista. Mnohí sme prestali byť rybármi ľudí. Stali sme sa „katolíckmi od narodenia“. Náboženstvo vnímame ako muzeálnu tradíciu. Stratili sme evanjelióvu radosť. Nemáme v sebe život, zápal, nadšenie, nezdieľame sa so svojou vierou. Neohlasujeme evanjelium ako dobrú novinu, lebo ju prežívame ako smutnú novinu. Máme komplexy...

Pravá revolúcia v Cirkvi je založená na obrátení. František vyzýva k citlivosti voči chudobným. Vyzýva vrátiť sa k evanjeliu bez komentárov. Vyzýva nanovo pochopiť Cirkev. Tá sa musí vrátiť do ohňa Ducha Svätého v jeruzalemskom večeradle. Musí sa znova narodiť.

Ide o prechod od Cirkvi ustarostenej

o funkcie a inštitúcie k Cirkvi novej evanjelizácie, ktorá si robí starosti o prítomnosť Ježiša Krista vo svete. Prestaňme hovoriť o novej evanjelizácii a robme ju. Nová evanjelizácia nie je iba pre odborníkov, ale pre všetkých, pre ktorých je krst viac než len zápis do matricy.

O čom sníva pápež?

Aký sen sníva pápež? Sníva o misijnej Cirkvi, ktorá všetko mení, aj štruktúry, ... len aby boli nástrojom evanjelizácie dnešného sveta... Cieľom reformy štruktúr je misia. Pastорácia má byť misijnou. Členovia Cirkvi majú mať „postoj vyjstí“. Ján Pavol II. hovorí: ... všetka obnova Cirkvi musí mať misie ako cieľ. Cirkev sa nemôže uzatvoriť do seba. Misijné obrátenie Cirkvi má prebiehať v každej rovine – farnosť, spoločenstvo, hnutie, diecéza ...

Dokončenie v nasledujúcom čísle
Otec Jozef Heske podľa www.wiara.pl

Katechéza

4. stretnutie malých skupiniek KOČ „Veriť znamená spojiť svoj život s Bohom“

Vidieť

- Aký je rozdiel medzi „veriť v Boha“ a „veriť Bohu“?
- Nakoľko sa viera spája so šťastím?

Posúdiť

- Prečítajme si 2 Kor 5, 17 a Ef 4, 21 – 24.

Ten, kto prijíma vieru, je novým človekom. Stáva sa Božím dieťaťom v Ježišovi Kristovi. Bohu môžeme povedať „Abba“, čo znamená „Ocko“, „Otecko“, „Tatko“. Bola to najkrajšia Ježišova skúsenosť. A takisto to môže byť aj naša skúsenosť. Byť Božím dieťaťom je najkrajšia skúsenosť v živote každého človeka. (Porov. pápež František, Lumen Fidei 19)

Od okamihu stvorenia človeka je ľudská vôľa nasmerovaná na Božiu vôľu. Keď

Bohu hovoríme svoje „áno“, tak naša vôľa je v plnosti slobodná a nachádza svoju realizáciu. Ale hriechom sa stavíme proti Bohu. Prví ľudia si mysleli, že keď Bohu povedia „nie“, tak budú naplno slobodní. Mýlili sa. Kristus na Olivovej hore vedie ľudskú vôľu k plnému „áno“ voči Bohu. V ňom je prirodzená vôľa orientovaná smerom, ktorý určuje Boh. Stredobodom osoby Ježiša Krista je Božie synovstvo. Je s ním bytostne spojené. Svoje „áno“ dáva svojmu Otcovi. Svoju vôľu prispôsobuje Božej vôli. Človek sa stáva „božským“. Iba keď Bohu hovoríme svoje „áno“, tak sme v plnosti slobodnými. Toto robí Kristus v Getsemanskej záhrade. Ľudskú vôľu prenáša do Božej vôle. Tak sa rodí pravdivý človek a my sme vykúpení. (Porov. pápež Benedikt XVI., katechéza z 1. 2. 2012)

... Upierajúc svoj pohľad na teba ako na vzor človeka v plnosti vykúpeného a oslobodeného, a preto skrze lásku bezhranične oddaného v Duchu Svätom Krista... (Úryvok z Modlitby KOČ)

- Vymenuj päť základných črt kresťana ako nového človeka.

Panna Mária výnimočným spôsobom otvorila dvere svojho srdca Stvoriteľovi a odovzdala sa úplne do jeho rúk. Matka Božia žije v plnom vzťahu s Pánom. Prijíma postoj počúvania a uvažuje nad Božími znameniami na ceste svojho ľudu. Je zapojená do dejín viery a nádeje v Božie prísľuby. Je to podstata jej života. Slobodne je oddaná Božiemu slovu a Božej vôli v poslušnosti viery. (Porov. pápež Benedikt XVI., katechéza z 19. 12. 2012)

Namiesto viery v Boha sa tu uprednostňuje uctievanie modly, ktorej tvár môžeme utvoriť a ktorej pôvod poznáme, lebo sme ju sami zhotovili. Pred modlou nehrozí možnosť povolania, ktoré by vyzývalo zanechať vlastné istoty, pretože modly „majú ústa, ale nehovoria“ (Ž 115, 5). Jasne tu vidno, že modla je zámienkou, aby sme do stredobodu všetkého postavili seba samých a uctievali dielo

Katechéza

svojich rúk. Človek, ktorý stratil základnú orientáciu, ktorá by dávala jednotu jeho existencii, sa stráca v rozdrobenosti svojich mnohých túžob, odmieta čakať na čas prisľúbení a rozpadá sa na tisíc drobných okamihov svojich dejín. Preto je modloslužba vždy polyteizmom, bezcieľným prechádzaním od jedného pána k druhému. Modloslužba neponúka cestu, ale množstvo chodníkov, ktoré nevedú k istému cieľu, ale skôr tvoria labyrint. Kto sa nechce zveriť Bohu, musí počúvať hlas mnohých modiel, ktoré kričia: „Dôveruj mne!“ (Pápež František, *Lumen Fidei* 13)

- Čo pre mňa znamená oddať sa Bohu do jeho rúk bez ohraničenia?
- Uvedomujem si mnohorakú neslobodu, do ktorej upadlo moje srdce?
- Čo zo strachu nechcem odovzdať Bohu do jeho rúk?

Konať

- Na záver stretnutia sa spoločne odovzdáme Bohu spolu s Pannou Máriou. Nienlen svoj život, ale aj životy tých ľudí, ktorých sme ešte neodovzdali Bohu. Je možné použiť *Modlitbu KOČ* k Panne Márii.

Otec Jozef Heske

5. stretnutie malých skupiniek KOČ „Zotrvať s druhými“

Vidieť

- Čo môžem spraviť vo svojom spoločenstve?
- Kedy nastane v našom spoločenstve trvalá zmena?
- Aké ciele, vízie má naše spoločenstvo?

Posúdiť

- Prečítajme si *Rim 8, 5 – 6. 8 – 9a*.

Takto môžeme pochopiť novosť, ku ktorej nás viera privádza. Veriaci je pretváraný Láskou, ktorej sa otvoril vo viere, a v jeho otvorení sa tejto Láске, ktorá mu bola ponúknutá, sa jeho existencia rozširuje ponad seba samého. Svätý Pavol môže tvrdiť: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2, 20) a povzbudzovať nás, „aby Kristus skrze

*vieru prebýval v našich srdciach“ (porov. Ef 3, 17). Vo viere sa „ja“ veriaceho rozširuje, aby ho mohol obývať „Iný“, žiť v „Inom“, čím sa jeho život rozširuje v Láске. Toto je vlastný priestor pôsobenia Ducha Svätého. Kresťan môže mať Ježišov zrak, jeho city, jeho synovskú ochetu, pretože sa stal účastným na jeho Láске, ktorou je Duch Svätý. Práve v tejto Láске veriaci istým spôsobom prijíma Ježišovo vlastné videnie. Bez tohto pripodobnenia sa v Láске, mimo prítomnosti Ducha, ktorý ju vlieva do našich sídc (porov. Rim 5, 5), nie je možné vyznávať Ježiša ako Pána (porov. 1 Kor 12, 3). (Pápež František, *Lumen Fidei* 21)*

Ľudská logika často hľadá svoju realizáciu v moci a panovaní. Človek neustále so svojimi silami buduje vežu Babel, aby dosiahol Boha. Aby bol ako Boh. Vtelenie a kríž nám pripomínajú, že pravá realizácia je založená na podriadení sa Božej vôli. Máme vyjsť zo svojho egoizmu, aby sme boli plní Božieho milosrdenstva a aby sme boli schopní milovať druhých ľudí. Človek sa nájde vtedy, keď vyjde zo seba... Nasledovať Boha znamená dať seba v láske... (Pápež Benedikt XVI., katechéza z 28. 6. 2012)

- Aké mám mať črty (charakter), aby som mohol pomáhať druhým?
 - Ako sa môžem v plnosti realizovať?
 - Aké črty (charakter) má mať osoba zodpovedná za spoločenstvo?
- ... Prichádzame preto k tebe a oddávame sa ti, aby sme spolu s tebou plnšie realizovali svoju slobodu v oddaní sa Kristovi a skrze neho Otcovi, a to mocou toho istého Ducha... (Úryvok z Modlitby KOČ)*
- Nakoľko je *Modlitba KOČ* znakom našej jednoty v spoločenstve?

Konať

- Modliť sa za ducha zodpovednosti v našom spoločenstve.
- Rozdeliť služby a záväzky medzi jednotlivých členov spoločenstva.
- Zaangažovať nové osoby.

Otec Jozef Heske

Moja cesta k Združeniu diakonie HSŽ

Ahojte! Mnohí ma poznáte, s niektorými z vás som sa stretla len krátko a s niektorými som mala možnosť prežiť veľa. No, každý z vás mal na mňa vplyv, aj keď ste si to možno vôbec neuvedomovali. Pýtate sa, o čo mi ide? No, chcem vám poďakovať za to, že ste. Za to, že vaše svedectvo života, vaše modlitby, povzbudenia, rozhovory, zdieľania atď. ma priviedli k tomu, aby som nastúpila na cestu formácie Hnutia Svetlo-Život a aj ju nasledovala.

Celé sa to začalo kedysi dávno. Moje prvé zápisky z duchovného života sú zo 7. novembra 2004, kde mi Boh povedal, že On chce byť mojou cestou, svetlom, že sa nemám ničoho báť, že On ma uzdraví... Mala som mu vtedy dať čas a spoľahnúť sa vo všetkom na Neho. Bol to čas, keď sa to doma už nedalo vydržať, brat sa vrátil z Nemecka so schizofréniou, naši boli takmer na rozvod, so sestrami sme mali veľmi zlé vzťahy a ja sama som prežívala množstvo strachov, neprijatie, samotu, choroby, narušené vzťahy s mužmi, s ľuďmi okolo, atď. Vtedy som sa dostala k bratislavskému oázovému spoločenstvu a začala ho navštevovať a zúčastňovať sa rôznych akcií. Jedným zo zlomových bodov bola Oáza v Lomnom, kde som slúžila v kuchyni. Boli tam so mnou ľudia, ktorí sa správali úplne ináč, ako som bola zvyknutá. Nehnevali sa, keď sa niečo pokazilo alebo keď som urobila niečo zlé. Bolo mi to čudné. Ráno sme sa modlievali spolu, títo ľudia s láskou robili veci, mali v sebe pokoj... Nechápala som, ale mala som možnosť vidieť, že veci sa dajú robiť úplne ináč, ako som bola zvyknutá. Tak som sa dostala na Oázu nového života prvého stupňa, kde som zažila niekoľko šokov, prepleskov, poníženia a pokory. Boh mi vtedy zrútil celý môj doterajší život (myslela som si, ako som na tom v duchovnom živote veľmi dobre, a On mi ukázal

pravdu, že som v pýche a totálne ma pokoril) a začal budovať nové základy môjho duchovného i svetského života – ako mi povedal – stavia vo mne nový chrám. A nasledovalo obdobie formácie. Učenie sa stánku stretnutia, práce so Svätým písmom, učenie sa vernosti a vytrvalosti bytia vo vzťahu s Ním. Môj vzťah sa menil a Ježiš sa začal stávať priateľom, radcom, posilou... Nasledovala ONŽ druhého stupňa v Litmanovej – východ z otroctva, prechod cez Červené more a vstup do Zaslúbenej zeme; láska a vzťah k liturgii a k sviatostiam, spoznávanie bohatstva sviatostí... Opäť to bol ťažký čas. Bolo potrebné prijať smerovky, ktorých súčasťou bol aj konkrétny skutok, rozhodnutie deklarovať moje rozhodnutie pre Krista a hnutie v podobe prijatia záväzku v KOČ a žitia novej kultúry. Ale ja už vtedy som si uvedomovala, že som našla to, čo som hľadala. Môj život predtým bola jedna katastrofa, hľadala som všetko možné, a tu som našla to, čo mi vyhovovalo po každej stránke. Takže som sa rozhodla prijať túto cestu aj so záväzkami konkrétnych skutkov. Čas plynul a zrazu tu bola Oáza nového života tretieho stupňa v Krakove (Cirkev, spoločenstvo) a Oázové rekolekcie diakonie v Českom Těšíne, ktorými som završila základnú formáciu nového človeka.

Asi by som písala veľmi dlho, keby som mala o všetkom porozprávať. Chcem len povedať, že Boh zmenil môj život od základov. Nie som dokonalá a mám svoje chyby, slabosti; som často bez lásky k druhým a zlyhávam v základných veciach a mnohokrát sa obraciam Bohu chrbtom, ale napriek tomu vidím a zažívam to, že On si ma vždy obráti k sebe a nasmeruje ma na správnu cestu. Na Oázových rekolekciách diakonie som pochopila, že to, čo On do mňa, počas takmer desiatich rokov intenzívnej práce na mne samej, vkladal, sa v základných veciach završuje a je čas vstúpiť do zodpovednosti, služby a ďalšej etapy života s Ním. Nevieam, čo ma čaká. Asi to vôbec

nebude ľahké a možno raz obanujem a budem si to vyčítat, ale rozhodla som sa podať si prihlášku do Združenia centrálnej diakonie jednoty, a tým byť v službe Bohu aj tak „oficiálne“. Viem, že naše hnutie má veľa problémov, že má za sebou dobré i zlé chvíle, ale tiež viem, že to je Božie dielo a nie dielo ľudí. Keby Boh nechcel, tak tu už dávno nie je a všetko zanikne. Stojí za to bojovať za toto Jeho dielo, hoci len službou bytia.

A prečo toto píšem? Jednoducho preto, aby ste videli ovocie svojho bytia a vašej služby a aby bol Boh oslávený vo vašich životoch tak, ako je aj v mojom. Máte aj plné právo na to, aby ste vyjadrili „kritiku“ či „odporúčania“. Tiež prosím o požehnanie a modlitby z vašej strany. Nech ste požehnaní a nech stále plníte vôľu Najvyššieho. On má ten najkrajší plán pre váš život.

Alenka

Správy

Adventné stretnutie v Lipanoch

Advent je obdobím prípravy na sviatky Svetla, ktorým je Kristus. Je hľadaním nádeje pre sklesnutých, uzdravenia pre zranených, oslobodenia pre spútaných. Pozýva nás k radostnému a bedlivému očakávaniu nielen prvého, ale aj toho druhého príchodu Ježiša Krista. Je časom hlbšieho uvažovania nad zmyslom a významom Ježišovho príchodu. Ponúka priesťor na bližšie zodpovedanie toho, prečo prišlo na svet pred dvetisíc rokmi betlehemske dieťa a čo mi chce Pán povedať práve v tomto požehnanom čase.

Advent však prežívame nielen v predvianočnom čase, neustálym Adventom je naplnený každý náš deň, pretože nevieme ani dňa, ani hodiny, kedy príde Pán v sláve. Advent je pre každého z nás jedinečnou príležitosťou, aby sme sa stále viac približovali cez Božie Slovo a sviatosti k Tomu, ktorý nás vykúpil. V Knihe proroka Izaiáša čítame: „*Duch Pána, Jah-*

veho je na mne, pretože ma Pán pomazal, poslal ma hlásať radosť ubitým, obviazať zlomených srdcom, zajatcom ohlásiť slobodu a spútaným oslobodenie.“ (Iz 61, 1)

Aj my sme povolani k tomu, aby sme podľa vzoru Ježiša hlásali radosť a nádej podloženú evanjeliom, aby sme boli blízko pri tých, ktorí upadli do závislosti a neslobody, aby sme povzbudením, láskou a pomocou obväzovali zranených na tele i na duši. Aj týmto posolstvom môžu byť naplnené naše dni.

Duchovný program v kaplnke Charitného domu v Lipanoch dňa 2. decembra sa začal modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva obetovanou za závislých a pokračoval svätou omšou, ktorú slúžil o. Peter Komanický, národný moderátor HSŽ. Do služby lektorov sa zapojili členovia a kandidáti KOČ. Hudobný sprievod zabezpečovala Julka Miženková. Na tomto duchovnom programe sa zúčastnili aj veriaci z Lipian, Dačova, Dubovice, Kamenice, Olšova a Brezovičky.

V homílii vychádzal o. Peter z evanjelia daného dňa, ktorého hlavnou myšlienkou bolo uzdravenie stotníkovho sluhu. Slová z tohto evanjelia sa modlíme pri každej svätej omši: „*Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz iba slovo...*“ Možno si nie vždy dostatočne uvedomujeme ich význam. Stotníkove slová vystihujú jeho veľkú a obdivuhodnú vieru. Z homílie o. Petra vyvstala aj otázka, či sme spokojní s tým, ako veríme. Ježiš prišiel do Kafarnauma, kde ho prosil o pomoc stotník, ktorý bol pohanom, človek, ktorý bol okupantom, nepriateľom, a preto si azda nezasluhoval, aby mu Ježiš mal pomáhať. Stotník však nepriechádza s prosbou za seba, ale za svojho sluhu. On predsa nemusel oňho ani zaskopnúť, nemusel sa týmto človekom vôbec zaoberať. Avšak tento sluha trpí, leží ochrnutý. Stotník sa k nemu nespráva bezcitne, práve naopak, jeho postoj prezrádza niečo iné. On ako človek, ktorý rozkazoval iným, si zachoval charakter

a nezaujal postoj nevšímavosti. Bol vnímavý na sluhu, svojho podriadeného. Stotníkova prosba ukazuje na jeho citlivosť, empatiu. Učí aj nás, aby sme boli citliví a vnímaví na potreby našich blízkych, na ich momentálny stav, v akom sa nachádzajú. Jeho prosba nás učí, ako máme vykonávať svoje každodenné rozhodnutia. Zo stotníkových slov „Pane, povedz iba slovo“ vychádza vernosť voči tomu, čo Ježiš urobí. Sme aj my verní Ježišovým slovám, sme verní Jeho náuke? Dôverujeme Mu za „každého počasia“? Čo nám ešte chce povedať stať o uzdravení stotníkovho sluhu? Aby sme si uvedomili, že nikdy nemáme takú silnú vieru, aby sme sa nemohli aj od iných ľudí učiť a veľa naučiť. Nielen Advent je vhodnou dobou na neustály rast našej osobnej viery. Preto prosíme od Pána, aby nás posilňoval vo viere v našich denných bojoch a zápasoch.

V rámci obetných darov priniesla svoju deklaráciu KOČ aj jedna kandidátka. Po svätej omši sa konala adorácia za oslobodenie zo závislostí, ktorú hudobne sprevádzal Janko Huba z Plavnice.

Pane, prosíme ťa o pevnú vieru, ktorá obstojí v dnešnom svete tisícročných ponúk, ktorá bude podopretá твоjim mocným slovom, ktorá si bude všímať potreby ostatných ľudí. Nech je naša viera preniknutá empatiou a starostlivosťou o našich blízkych.

Pavol Kall

Vianočné stretnutie v Lipanoch

V ostatných rokoch vidieť pred Vianocmi stále častejšie sa opakujúci obrázok mnohých ľudí, ktorí sa náhlija do nákupných centier a čosi hľadajú. Prejdú aj niekoľko obchodov, len aby našli to, čím by potešili svojich najbližších, aby Vianoce naozaj „stáli za niečo“. Z nakupujúcich majú radosť majitelia hypermarketov a tržby rastú do závratných výšok.

Celý život človeka je poznačený hľadaním. Hľadaním šťastia. Aj do nového

roku si zvykneme priať šťastie, zdravie a pokoj. Zvykneme dodať, aby bol ten nasledujúci lepší. Ponajprv je namieste povedať, ak už bude akýkoľvek, tak nech je vždy prežitý v Božej prítomnosti. Ani jeden deň bez modlitby, bez Božieho slova, bez lásky a pomoci našim blízkym.

Vianočné stretnutie v Lipanoch 30. decembra 2013 sa tiež nieslo v znamení novoročných želaní a vinšov. Zúčastnili sa na ňom členovia, kandidáti a sympatizanti Kruciáty oslobodenia človeka, ako aj členovia z Hnutia Svetlo-Život a Oázy rodín. Začali sme svätou omšou v malom a útulnom kostole na Petrovenci, ktorú slúžili kňazi o. Martin Gaľa a o. Martin Goč. Hudobný sprievod zabezpečovala Julka Miženková. Do liturgie slova sa zapojili zúčastnení veriaci zo spomínaných spoločenskí.

Myšlienka z prvého čítania by sa mohla pokojne stať našim spoločným novoročným priáním. Píše sa tam: „*Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. Ved' nič z toho, čo je vo svete, ani žiadostivosť tela, ani žiadostivosť očí, ani honosenie sa bohatstvom, nie je z Otca, ale zo sveta. A svet sa pomíňa, aj jeho žiadostivosť. Kto však plní Božiu vôľu, ostáva naveky.*“ Teda nech nám Pán pomáha v tom, aby sme v prvom rade vždy hľadali Božiu vôľu a snažili sa viesť naše konanie vo svetle Božieho slova.

V homílii nás o. Martin Gaľa povzbudil, aby sme sa i naďalej modlili jeden za druhého, aj za tých, ktorí kedysi patrili do nášho spoločenstva. Pripomenul niekoľko momentov zo svojho pôsobenia medzi vysokoškolskou mládežou. Ovocie modlitby bývalých vysokoškolákov ešte z čias komunizmu je podľa neho vidieť aj v dnešnej dobe. V rámci obetných darov priniesli treja kandidáti a jedna členka deklarácie kruciáty. V závere svätej omše zazneli slová vinšov a želaní aj z úst o. Martina Goča, ktorý momentálne pôsobí vo farnosti Žbince pri Michalovciach.

Po skončení svätej omše sme sa

Správy

presunuli do jedálne miestnej základnej školy, kde sa konala vianočná večera, pozostávajúca z chutnej a výživnej kapustnice a iných dobrôt. Pred jedlom sme sa spolu pomodlili a pridali aj vlastné prosby a vďaky. Počas večere sa rozprúdila medzi nami živá diskusia na rôzne zaujímavé témy. Nezabudli sme ani na spev kolied, do ktorého sa zapojili aj deti. Jedným z kľúčových programov bolo aj spoločné fotenie.

Vďaka nášmu Pánovi za toto pekné a podnetné stretnutie. V neposlednom rade ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do prípravy a priebehu celého podujatia. Nech vás Pán bohato odmení.

Pavol Kall

Dekrét o vyhlásení Roka Sedembolestnej Panny Márie

V roku 2014 si pripomenieme 450. výročie prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne a 50. výročie potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI. Reagujúc na početné prosby veriaceho ľudu vyhlasujeme Rok Sedembolestnej Panny Márie. Začne sa sláviť 1. januára 2014, bude zakončený 31. decembra 2014 a jeho vrcholom bude slávnostné zverenie Slovenska pod ochranu Sedembolestnej Panne Márie 15. septembra 2014 v Šaštíne.

Veľmi si želáme, aby všetci členovia Katolíckej cirkvi na Slovensku využili tento

Pozvánka

rok na prehĺbenie katolíckej viery a úcty voči našej Matke, Sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska. Máme nádej, že s Božou pomocou prinesie tento čas hojné duchovné ovocie, ktoré sa prejaví najmä v našich rodinách, farnostiach a spoločenstvách, aby sa podľa vzoru Panny Márie bližšie primkli k Ježišovi Kristovi ako ku svojmu osobnému Spasiteľovi a Vykupiteľovi.

Povzbudzujeme veriacich, aby sa tento jubilejný rok stal časom obnovenia a prehĺbenia modlitby posvätného ruženca, prostredníctvom ktorého rozjímame nad tajomstvami našej spásy. Chceme prosiť našu nebeskú Matku, ochrankyňu života, o pomoc a príhovor pri obrane nenarodeného života, rodiny a manželstva v našej krajine i v celej Európe.

Biskupi Slovenska

Pozvánka

Modlitebno-formačné stretnutia

Srdečne pozývame všetkých členov, kandidátov a sympatizantov KOČ na modlitebno-formačné stretnutia s modlitbami za závislých, za naše oslobodenie a oslobodenie celého národa, ktoré sa konajú v Prešove v kaplnke pri Kláštore sestier CJ na Konštantínovej ulici (vchod z Metodovej) vždy druhý (stretnutie) a štvrtý štvrtok (svätá omša s adoráciou) o 17,15 hod. okrem 15. 5. a 12. 6. (svätá omša s adoráciou) a 22. 5. a 26. 6. (stretnutie).

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2014

7. – 9. 3. 2014 – Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch

24. 3. 2014 – Výročie narodenia Božieho služobníka F. Blachnického (r. 1921)

11. 4. 2014 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava biskupa a mučeníka, patronálny sviatok KOČ

18. – 20. 4. 2014 – Veľkonočné trojdnie

27. 4. 2014 – Svätorečenie bl. Jána Pavla II. v Ríme

8. 6. 2014 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Jún 2014 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

4. – 6. 7. 2014 – Pešia púť KOČ do Levoče

August 2014 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2014 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patronálny sviatok KOČ

30. 8. 2014 – Národná Púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka

Október 2014 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2014 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok KOČ

November 2014 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2014 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

	Marec					Apríl				
Po	3	10	17	24	31	7	14	21	28	
Ut	4	11	18	25		1	8	15	22	29
St	5	12	19	26		2	9	16	23	30
Št	6	13	20	27		3	10	17	24	
Pi	7	14	21	28		4	11	18	25	
So	1	8	15	22	29	5	12	19	26	
Ne	2	9	16	23	30	6	13	20	27	

Oznamy KOČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám, prosím, oznámte e-mailom na adresu registracia@kruciata.sk alebo prostredníctvom pošty na adresu KOČ v Levoči: Kruciáta oslobodenia človeka, Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča.

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 eura) si môžete objednať na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka

ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 75 12 63 50 01/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý páry týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – Pozor, zmena!!! V priestoroch farskej charity každý utorok o 16.45 hod.

Prešov – V kláštore Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod. (okrem 8. 5.).

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk